

TRẦN TOÀN XƯƠNG

100

TRUYỆN 100 CHỮ

TẬP 2

SÁCH SỐ 36
TỦ SÁCH KIM THI
2016

Tập

TRUYEN 100 CHU
TRUYEN 100 CHU

TẬP 2

2016

Ngũ
gũ
ngũ
= 0n

ngũ

ngũ

toanxuong

陈全昌

NGUYỄN HUY CÔN

101. LẠI CÁI LÙI

Chỉ vì thấy môn Lịch sử bây giờ không được học sinh coi trọng nên đã có vị lãnh đạo ngành giáo dục nêu sáng kiến là kết hợp môn giáo khoa lịch sử với các môn khác như giáo dục công dân, v.v. Thử hỏi có môn học nào đặc trưng cho một đất nước hơn môn lịch sử? Có môn học nào giáo dục con em lòng yêu nước, lòng tự hào dân tộc hơn môn lịch sử? Cũng vị ấy còn nêu sáng kiến: học lên cao sẽ dần dần trở lại giáo trình lịch sử riêng biệt!

102. XÂY DỰNG NÔNG THÔN MỚI

Sau khi chủ trương này được triển khai, phải công nhận rằng có một số địa phương khi chúng ta đi qua phải ngạc nhiên về sự đổi thay về cảnh quan mới: nào đường sá trải bê tông, nào trụ sở Ủy ban xã, nào trường học mới, v.v. Đi sâu vào tình hình kinh tế địa phương thì thấy nợ đầm đìa. Điều đó là tất nhiên, bởi xây dựng nông thôn mới quá thiên về mặt vật chất của chủ trương

này mà quên phắt mặt xây dựng nông thôn mới về mặt tinh thần và xã hội.

103. CÔ GÁI TIỀN TỶ

Tết này tôi rất vui vì có nhiều cán bộ trong cơ quan cũ của tôi đến chúc Tết. Ngạc nhiên nhất là có cả cô Mây, người mà chẳng bao giờ tôi nghĩ là đến thăm tôi sau 20 năm tôi về hưu. Ngồi chưa nóng chỗ, cô này đã khoe là lúc nào rảnh, mời anh đến nhà em chơi. Nhà em ở biệt thự số...ngõ... phố...rộng có 500 mét thôi! Ấy, đáng nhẽ em còn làm rộng hơn nữa, nhưng cái ông chồng em làm thất thoát gần 6 tỷ đồng! Thế đây anh ạ!

104. MỘT KIỂU THƯƠNG CON

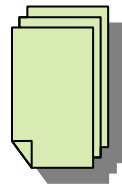
Tôi có anh bạn ngoài bảy chục tuổi đầu mà vẫn còn bị bà mẹ “chăm sóc” như thuở thiếu thời. Đi đâu, làm gì, giao du với ai, bà mẹ đều kiểm soát hết. Mà cụ năm nay gần trăm tuổi rồi chứ ít đâu. Mười năm trước đây, con dâu bị cụ đuổi ra khỏi nhà khi đang đau ốm, cụ bảo tao không chứa nữa. Cụ còn quản lý cả xe máy của các

cháu, không cho bố nó sử dụng, viện có là giữ gìn cho cháu tao chứ ! Khi vợ anh bạn tôi đã qua đời, cụ lại kiểm soát, không cho bạn tôi bồ bịch với ai. Cứ cô nào đến là bà đuổi liền.

105. BÀI DIỄN VĂN HAY

Đó là bài nói chuyện trước hai nghìn trí thức trẻ Việt Nam của ông Obama, vị tổng thống Hoa kỳ sang thăm nước ta cuối tháng 5 năm 2016. Ông nói rất ít về mình, nhưng nói nhiều về lịch sử, đất nước, nhân tài và triển vọng của các thính giả ngồi trong hội trường. Ôi ! vị này quá hiểu biết về đất nước con người Việt Nam! Chỉ cần nêu một số danh ngôn của nhân vật ở ta thôi đã thấy ông đã nghiên cứu kỹ về đất nước này.

106. ĐÊM NĂM NĂM Ở

Tôi có cảm giác đúng như vậy khi phải nằm ở bệnh viện Hữu Nghị qua 20 đêm. Số là tôi phải mổ u sơ tuyến tiền liệt bằng phương pháp nội soi, vì bí đái phải cấp cứu. Đây là lần đầu tiên tôi nằm bệnh viện ở cái tuổi U80. Đợt điều trị này cho tôi nhiều kỷ niệm cũng như bài học quý về tất nhiên và ngẫu nhiên. Có bệnh thì phải chữa, không được lười. Và ngẫu nhiên tại đây tôi gặp nhiều người lạ nhưng lại có mối quan hệ chẳng chịt rất thú vị !

107. NGƯỜI TRỒNG HOA

Vừa qua tôi nhận được một bức thư điện tử của người bạn ở bên Đức. Tôi mừng lắm vì đã lâu chẳng có liên lạc gì với nhau. Anh gửi cho tôi hình những bông hoa đủ sắc màu, kết quả của việc trồng hoa của anh ở xứ người. Đó là những đóa hoa điện tử đẹp nhất đối với tôi. Anh còn gửi kèm theo mấy câu thơ:

*Em gửi tới anh những đóa hoa
Sắc hương đượm cả nỗi nhớ nhà
Năm tháng qua đi tình càng thắm*

Tình càng gắn bó dẫu muôn xa...

108. TRẺ EM THỜI @I

Con bé cháu ngoại tôi mới chưa đầy hai tuổi đã biết dùng máy tính bảng. Ngón tay bé xíu của nó bấm, lướt, chạm vào, xòe ra trên máy tính bảng khá thành thạo khi muốn tìm bài hát, hình ảnh phóng to thu nhỏ. Kỳ hơn nữa là tự mình quay video khi nó nhảy múa. Chẳng có thể giải thích hay gán cho cháu đức tính gì, ngoài cách nói: thời @ như thế đấy ! Chấp nhận hiện tượng, lời nói rồi mô phỏng, sáng tạo theo cách của trẻ con làm người lớn rất ngạc nhiên.

109. NHIỀU SỰ NGẪU NHIÊN

Tôi đã nhắc đến hiện tượng này ở đoạn trên. Nhiều sự việc khiến tôi ngạc nhiên về những điều ngẫu nhiên trong gặp gỡ! Đây, cùng nằm phòng bệnh là em ruột cậu bạn thân của tôi, người đến thăm tôi lại cùng học với một bệnh nhân trong phòng bệnh, người đi đưa

chồng đi cấp cứu lại cùng lao động ở Liên Xô với bà xã tôi, một bệnh nhân khác lại là trưởng phòng cũ của vợ tôi hoặc một bệnh nhân khác lại là cộng tác viên nghiên cứu của tôi.

110. SAIGONOCEAN.COM

Đó là tên một kênh/diễn đàn trên Internet về Âm nhạc, Văn học, Nghệ thuật và Giải trí do 3 chủ sự: Tài Ngọc, Vũ Thịnh và Lê Hân tạo lập. Về văn nghệ có :sáng tác bốn phương, Nghệ thuật, tác giả Việt Nam, Truyện Việt Nam, Ngâm thơ, thơ PPS. Về Âm nhạc có: Nhạc vòng quanh thế giới, nhạc Việt Nam, Nhạc sĩ Việt Nam, Ca sĩ Việt Nam, Tiếng hát của bạn, nhạc chủ đề. Về giải trí có: Vui cười, sức khỏe, Du lịch,...Tôi rất thích trang web này và có tham gia bài vở đã 10 năm nay.

111. NHỚ BẠN HIỀN

Tình cờ lật giở cuốn sách anh tặng, tôi nhớ anh quá. Anh mất đã gần hai năm rồi đây, chỉ sau khi tặng tôi cuốn sách này ít lâu. Điều ân hận nhất của tôi là tôi không đi dự tang lễ anh, bởi không nhận được tin anh đột ngột qua đời. Cùng học với nhau ở Bách khoa, cùng công tác ở một Bộ, hay viết sách với nhau. Anh đi nước ngoài, có sách hay là tặng tôi thế rồi tôi dịch, xuất bản và tặng lại anh. Anh vui lắm.

112. PHÉP PHẪU TƯỢNG

Có người hỏi tôi rằng tại sao chỉ cần biết Họ và Tên đầy đủ của một người thì có thể đoán số mệnh của người đó. Xin trả lời như sau:

*Chẳng cần biết tháng năm sinh
Bàn tay ,mặt mũi của mình ra sao
Cần biết họ tên thế nào*

*Họ tên cùng kép hay là cùng đơn
Hoặc là họ kép, tên đơn
Hay là tên kép họ đơn của mình
Họ tên trên giấy khai sinh
Do chính bố mẹ của mình đặt cho
Căn cứ số nét nhỏ to
Xác định **năm cách** sẽ cho số này
Với **ba vận thế** sui may
Tám một lý số đời này diễn ra
PHẪU TƯỢNG phép ấy gọi là
Suy từ chữ Hán ấy mà đoán ra*

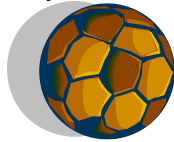
113. TUỔI GIÀ

Mỗi người có quan niệm riêng về tuổi già. Tôi thì nghĩ đơn giản là sống lâu thì cơ thể ọp ẹp, khác chi cỗ máy sử dụng lâu ngày, mòn hết các bánh xe. Thế nên, không bi quan về sức khỏe suy giảm vì chấp nhận quy luật của cuộc sống. Khi đối xử với người khác thì đừng bao giờ làm gì, nói gì khi cậy thế mình “già”. Điều này thể hiện rõ nhất khi đối diện với người trẻ. Hãy vui vẻ, hòa đồng và nhất là đừng cho mình quyền áp đặt điều gì chỉ vì mình cao tuổi !

114. THĂM HỎI

Vẫn là chuyện của mấy ông già. Vì không đi đâu được nên cơ hội thăm nom bạn bè là hiếm đấy ! Tuy nhiên nếu lâu lâu không gặp thì lại nghĩ có chuyện gì xảy ra với ông B, bà C chẳng. Chỉ còn cách nhờ vào cái di động, thỉnh thoảng alô hỏi thăm nhau. Nhưng có khi ông bạn ở đầu dây kia lại điếc đặc, nói thế nào cũng chỉ trả lời : “hờ ? hờ?” thì cũng chán ốm. đành phải nhờ vào phương tiện thư điện tử trên máy tính. Nhưng nhiều cụ mắt kém, có dùng máy tính bao giờ đâu!

115. NGƯỜI HÂM MỘ

Đây là người hâm mộ thể thao. Bà vợ tôi ngạc nhiên vì thấy mấy năm nay tôi thường xuyên theo dõi các trận đấu tennis quốc tế. Đúng như vậy, tôi thấy môn này hấp dẫn, thể hiện rõ nhất khả năng của cá nhân trong thi đấu, và càng ngày tôi càng hiểu hơn về môn thể thao này. Tôi chẳng bỏ sót các trận của giải mở rộng hàng năm tại Úc, Pháp, Anh, Mỹ. Tôi rất mến mộ các tay vợt nổi

tiếng như Nadal, Federer, Djokovic, v.v. Họ thực sự cho tôi những phút thư giãn lúc tuổi già, U80.

116. CẦN CHỐNG ÒN ĐÔ THỊ

Đây, bạn nghe thấy không: phố xá ồn ào về tiếng động cơ xe các loại, tiếng còi rú vô lối, tiếng đập phá các ngôi nhà sửa chữa, tiếng loa phóng thanh hết cỡ ở cột điện đầu ngõ, v.v. Tất cả làm cho không khí thêm ngột ngạt, con người thêm căng thẳng. Ở ta chưa có luật pháp về vi phạm tiếng ồn quá mức trong các hoạt động giao thông, giải trí và lao động. Đến bao giờ ta mới nhận thức được tác hại của vấn đề này!

117. LỄ HỘI ! SOS!

Sao mà lắm lễ hội thế ! Ai đời cả nước có hàng ngàn lễ hội trong một năm. Nếu hiểu đúng lễ hội để biểu hiện lòng tôn kính của con người đối với những người có công với nước, với địa phương, một hình thức sinh hoạt văn hóa, tôn giáo, nghệ thuật của cộng đồng thì thấy nên xem lại vấn đề lễ hội hiện nay. Ai đời con người chen chúc, xô đẩy nhau khi đi lễ hội, tranh nhau từ cái

sớ, quẻ thẻ, v.v.. gây mất trật tự và lãng phí và mất an toàn hơn bao giờ hết.

118. KỂ SĨ THỜI NAY

Người xưa dạy chúng ta rằng
Có đâu *nông, sĩ* lại bằng được nhau
Còn gạo, sĩ ở bậc cao
Hết gạo, sĩ phải cúi chào xin thua
Bây giờ đổi mới thấy chưa ?
Xã hội trí thức nay đưa hàng đầu
Kể sĩ được thể vĩnh rêu
Học hàm học vị ở đâu lấp vào
Muốn được thăng tiến ào ào
Giáo sư tiến sĩ mới cao mới tài
Ông cố làm việc bằng hai
Một vai công sở một vai ở trường
Chỉ khổ người học đáng thương
Thầy giả, bằng thật, dân thường biết không
Xưa kia nhất sĩ nhì nông
Bây giờ nhất sĩ vì ông có tiền...

119. CON MÈO NHÀ BÀ EM

Bà em có nuôi một con mèo, tên nó là Bông Bông. Con mèo này lấy giống từ Nga, trắng như bông nên bà đặt tên như vậy, lại gọi tên kép là Bông Bông vì Bonbon tiếng Pháp là cái kẹo ! Mặt nó xinh lắm, bắt chuột giỏi và rất thân người nhà. Nó ở nhà bà 8 năm rồi, từ khi mới 2 tháng. Bà không thả rông. Ngày ngày thả có giờ. Hết giờ, nó tự kêu ðề vào nằm ðề nhót lại. Nó kêu : Meo! Meo! ðề ðòi ăn, ðòi ra chơi, ðòi đưa vào chỗ ngủ. Nó còn trọ họng gọi tên bà nữa ðấy.

120. VẮT NGANG HAI THẾ KỶ

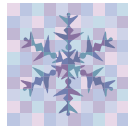
Đó là tên cuốn truyện tôi ðịnh viết từ nay ðến năm 2020. Sống qua 60 năm của thế kỷ 20 và gần 20 năm của thế kỷ 21 rồi, cuộc ðời tôi có nhiều trải nghiệm có thể ghi lại ðược ðấy ! Qua nhiều thời kỳ tương ứng với thời thuộc Pháp, Cách mạng Tháng Tám, kháng chiến chống

Pháp, chiến tranh chống Mỹ, thống nhất đất nước, thời kỳ Đổi mới, v.v. Từ một đứa bé theo chân bố đi hầu khắp các tỉnh đồng bằng Bắc Bộ, rồi vào đến Thanh Hoa, rồi ra Hà Nội sống trong nội thành, rồi Thủ Đô giải phóng... Đến nay đã là ông già lứa U80.

121. GIÀY DÉP CÒN CÓ SỐ NỮA LÀ !

Tôi nhớ mãi câu nói này của Độ, bạn tôi. Anh bảo: chẳng cần phải xem tướng, bói toán chi cho mệt, ai cũng có số kiếp riêng. Đây, giày dép còn có số nữa là! Câu nói này tưởng là đùa nhưng là thật đấy. Bởi anh xét ngay cuộc đời của anh. Ông trời cho khá đấy nhưng lại bớt đi những cái khác, làm cho cuộc sống của anh không hoàn hảo được, chưa nói là nhiều phen khốn đốn. Thấy rõ như vậy để ta bằng lòng với những gì mình được, và đừng nuối tiếc những gì đã mất!

122. LÃO VÀ NON

Rảnh rồi bàn chơi chuyện lão non

Biết ai là lão, biết ai non

Non mà tông tèo, non thành lão

Lão còn phong độ, lão hóa non

Khi ở cơ quan, non kiềng lão

Lúc ra ngoài phố, lão trêu non

Chỉ mười năm nữa non lên lão

Khi ấy hiểu thêm chuyện lão, non

Bài này mô phỏng ý của bài CỤ và CU của TS. Phạm Sĩ

Liên, đăng tại số tạp chí Người Xây Dựng, Tết Bính

Thân 2016:

Năm mới bàn chơi chuyện cụ, cu

Biết ai là cụ, biết ai cu

Cụ mà èo uột, cu thành cụ

Cụ vẫn phong lưu, cụ hóa cu

Trong chốn quan trường, cu cú cụ

Ngoài vòng cương tỏa, cụ cú cu

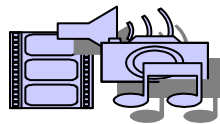
Rồi mười năm nữa cu lên cụ

Đến lượt bàn chơi chuyện cụ, cu.

123. ĐỘI NÀO THẮNG CŨNG ĐƯỢC

Đi xem đá bóng, cái thú nhất là thấy đội mình hâm mộ thắng trận. Ấy vậy mà có người đi xem bóng đá Euro 2016 lại thầm nghĩ rằng bên nào thắng cũng được. Đó là tâm trạng của bà mẹ có hai người con là cầu thủ của hai đội bóng. Cuối cùng đội bóng của thằng em thắng 1-0. Đó là trận bóng đá Euro 2016 ngày 11 tháng 6 ở Paris. Thằng em đá cho đội Thụy Sĩ còn thằng anh đá cho đội Anbani!

124. VỀ VƯỜN

Từ khi về hưu anh đã đến chốn này rồi. Bao năm vất vả ngược xuôi nay đây mai đó đi xây dựng công trình giao thông ngán lăm rồi. Anh chọn chỗ này hẻo lánh. Xa cả

vợ con. Bà ấy đang còn mê cái cửa hàng thuốc tây ở Saigon. Thằng con trai thì làm đủ thứ việc, chạy hết xe hỏa đến xe tải, chẳng chịu lấy vợ cho ông bà có cháu! Đùng một cái có cô người yêu cũ đến thăm. Thế là rách việc : cô ấy biết anh đang cô đơn nên ở lại chơi ít lâu. Mà có ít đâu, hàng tháng, rồi hàng năm. Bà vợ mãi buôn bán ở thành phố, sao mà biết được !

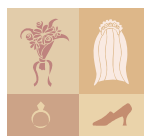
125. LÊN ĐỈNH

Mới nghe, tưởng rằng ở đây muốn nói đến việc chinh phục những đỉnh núi cao như Fansipan ở Việt Nam hay Everest trên thế giới. Nhưng không phải, vì nội dung này đề cập đến trong chuyên mục "Lời thì thầm" của Kênh JoyFM của Đài tiếng nói Việt Nam. Đây là việc tư vấn chia sẻ của bác sĩ với những người muốn đạt đỉnh cao khoái lạc khi làm cái việc chán gổ! Mà có thì thầm đâu. Tiếng của đài nói oang oang, cả xóm nghe thấy ấy chứ !

126. BIẾN ĐỔI KHÍ HẬU

Đúng là khí hậu biến đổi thật rồi ! Ai đời mưa nắng thất thường trong cả mùa hè và mùa đông ở cả hai miền Bắc và Nam nước ta. Người có chuyên môn bảo là do ảnh hưởng của El Nino và La Nina (tiếng Tây Ban Nha là Cậu bé và Cô bé). Nguyên nhân là khi thì nước biển ở vành đai Xích đạo nóng lên khác thường, khi thì chính nước biển lại làm lạnh vùng xích đạo ! Chẳng biết đằng nào mà lần!

127. NẾU ĐÚNG LÀ NHƯ VẬY !

Djokovic và Murray là đôi bạn rất thân, một người là dân Secbi, người kia là dân Anh. Djokovic và Murray hiện là số 1 và số 2 thế giới về banh nỉ. Hơn 2 năm nay, hai người đã vươn lên và vượt qua Federer và Nadal để xoán các vị trí này. Đặc biệt là Djokovic đã vượt qua 100 tuần là số 1 thế giới! Và đã chiếm hết các giải lớn trong năm 2015 và 2016. Tuy nhiên, ở trận chung kết tháng 4 vừa qua, Djokovic gác vợt trước Murray tại giải

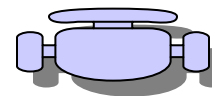
Roma. Tôi ngạc nhiên vì sự xa sút của Djokovic, thì anh bạn tôi bảo rằng: cậu ấy nhường cho Murray nhân đánh đúng sinh nhật của bạn mình...

128. U80 TRƯỚC THÈM XUÂN BÌNH THÂN

Năm Ất Mùi sắp qua, cũng có nhiều điều đáng nhớ, đáng quên. Lại năm mới tới, bật máy lên viết mấy dòng:

*Bát thập cận kề sắp đến đây
Ít ỏi thời gian quãng tuổi này
Năm qua bệnh tật làm tiêu sức
Hy vọng điều gì tới nữa đây?
Thời khắc qua nhanh vui con cháu
Hạnh phúc vui đây tính phút giây
Ân tình cuộc sống hằng mong đợi
Năm hết, xuân về, Tết tới nơi.*

129. ĐÃ SÁU MƯƠI NĂM

Thẩm thoát đã tròn 60 năm. Bao kỷ niệm và cột mốc thời gian đáng ghi nhớ: năm 1956 được thi nhảy vào

Đại học Bách khoa, năm 1959 ra trường, đi thi công ở Việt Trì, năm 1961 nhận bằng tốt nghiệp kỹ sư khóa 1 và về Bộ Xây dựng, năm 1964 tham gia đoàn khảo sát khoa học Vật lý xây dựng tại Trung Quốc, năm 1981 là Viện trưởng, giám đốc Trung tâm Thông tin KHKTXD của UBXDCBNN, năm 1982 tu nghiệp thông tin tại Liên Xô, năm 1986 theo học UNESCO và nhận bằng MA về thông tin KHKT, năm 1996 về hưu, năm 2004 được Giải thưởng Quốc gia về Kiến trúc. Đã xuất bản được gần 50 sách các loại và viết khoảng 2000 bài báo cho 10 tạp chí trong và ngoài ngành.

130. NỖI BUỒN HỌC GIẢ

Đây là tiêu đề một bài tản văn của ông bạn tôi...viết về tôi. Trước tiên, ông với tôi đều tuổi Mậu Dần. Ở tuổi này, có nhiều người ăn nên làm ra, tiếng tăm lẫy lừng. Ông chứng minh điều này qua một số người chúng tôi quen biết. Thế mà hai đứa chúng tôi, đầu tắt mặt tối, ông chẳng ra ông, thằng chẳng ra thằng. Ông còn ‘cú’ cho tôi hơn bởi ông phục tôi viết nhiều : năm chục cuốn sách, hàng nghìn bài báo ! Để làm gì, hở hai ông đỡ hơi đã bao giờ được xem là *học thật* chưa ?

131. NHÀM THÌ CHUỒN THÔI

Minh đến con phố ấy để ăn giỗ bố thằng bạn. Thấy cái cửa quen quen, cậu vào liền. Đây rồi ! ở phòng trong đông người ra phết, lại có mùi hương trầm thoang thoảng. Thằng bạn mình đi đâu, không ở đây mà tiếp khách nhì ? Năm phút, mười phút, nửa giờ cũng chẳng thấy ai quen, Minh đứng đây , thấp hương và vái lia lịa, nhưng lại nhìn thấy ảnh trên bàn thờ là bà cụ. Bỏ mẹ rồi ! Nhầm nhà, ta phải rút lui thôi. Thế là cậu rón rén xin lại túi trái cây ở mép bàn thờ và lủi ra cửa. Cũng may nhà đông người, chẳng ai để ý đến con người đáng trí này !

132. CÓ TIỀN LÀ CÓ SÁCH

Lâu lâu mới đến thăm Tụ. Ngôi chưa nóng chỗ, Tụ đã đưa cho tôi một quyển thơ và bảo: mình vừa được xuất bản đây ! Tôi ngạc nhiên vì hai lẽ. Thứ nhất là Tụ ít khi

viết lách nói gì đến làm thơ, Thứ hai là nhà xuất bản nào dám nhận in cho anh. Thấy tôi như vậy, anh liền bảo: bây giờ cứ có tiền là nó in cho liền. Minh chỉ cần độ một, hai trăm quyển để biếu tặng, bỏ ra mười triệu đồng là xong liền thôi mà !

133. ĐÃ BỐN MƯƠI NĂM

Nhanh thế đấy, đã bốn mươi năm rồi, kể từ cái ngày ngẫu nhiên gặp nhau trong thời chiến. Gặp nhau tại nơi sơ tán của cơ quan ... Chẳng phải nhờ ai giới thiệu, mỗi mai, Trời thương cả hai người, đưa đến với nhau. Thôi thì, 40 năm qua đi, sướng khổ cùng chung, khó khăn cùng chia sẻ. Nay đã ở tuổi hiếm rồi ! Ông U80, bà U70. Nâng chén rượu chúc nhau nhân 40 năm ngày bắt đầu chung sống:

*Bốn chục năm nay thoát qua rồi
Cùng nhau chung hưởng những ngày vui
Giờ đây nâng cốc mừng nhau nhé:
Ngọc Bích lẻ này, mãi còn tươi !*

134. TẠP CHÍ NGƯỜI XÂY DỰNG 30 NĂM

Tôi làm cho tạp chí này 100 số, từ năm 1986 đến năm 1999. Hôm qua kỷ niệm 30 năm thành lập, tôi đến dự và đọc một bài thơ vui:

Người xưa đã có câu rằng:

Trai ba mươi tuổi vừng vàng lập thân

Truyện rằng từ năm Bình Dân

Một tạp chí mới quyết tâm ra đời

Đến nay ba chục năm rồi

Ấn phẩm thiết thực, nhiều người mến yêu

Nội dung phong phú lên nhiều

Thông tin đầy đủ theo chiều hướng tăng

Phản biện xã hội cũng hăng

Tổng Hội có chỗ nói năng vừng vàng

Ba mươi năm , thời gian vàng

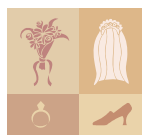
Chúc Người Xây Dựng đang hoàng tiến lên !

135. NƯƠNG CHÓN CỬA THIÊN

Nghe Hải mách mà tôi chẳng tin. Nhưng sự thật là như vậy. Ai đời, một ông già ngoài 80 tuổi đầy đủ chức tước, học hàm học vị, vợ con, nhà cửa sung túc... lại bỏ đi tu. Đã thế lại kèm thêm đứa con gái ở tuổi trung niên nữa ! Ông tìm đến cửa thiên để rũ sạch tội ác ư ? Không,

đâu. Ông quá ngán cái đời này, vì không tự chủ, quá chiều theo ý thích của bà vợ nên đã mắc nhiều sai lầm !

136. NGƯỜI BẠN VONG NIÊN

Chẳng hiểu từ khi nào chúng tôi thân nhau. Cùng làm một cơ quan, nhưng ở các đơn vị công tác khác nhau. Chị vui tính, thích bông đùa tuy hoàn cảnh gia đình riêng không mấy thuận lợi. Chị đảm đang việc nhà, giỏi chuyên môn và khéo léo trong giao tiếp. Chị giúp đỡ tôi nhiều khi tôi mới có cháu bé, và vô hình chung chị lại là người xe duyên cho tôi với bà xã tôi đấy. Chị hơn tôi đến bảy tuổi.

137. HỒI ỨC LÚC TUỔI GIÀ

Nhắc tai nghe điện thoại lên, tôi không hiểu ai ở đầu bên kia vì giọng nói lạ lẫm. Thì ra là Thúc, người bạn tôi đã không gặp mấy chục năm nay rồi. Nhớ ra nhau khi tuổi U80. Chẳng là, hồi học ở Bách khoa chúng tôi

thường rong ruổi xe đạp khi tan học về nhà, hai đứa ở hai phố liền nhau mà, Ra trường rồi, ít khi gặp nhau. Thúc xem được số điện thoại của tôi qua cuốn *Các kỹ sư xây dựng đầu tiên của nước VNDCCH* nên tức tốc gọi điện cho tôi đấy !

138. MỘT THOÁNG KÝ ỨC

Nhìn lên tivi và thoáng thấy hình ảnh của Điện Kremli, tôi chợt nhớ có lần mình đã được vào Cung Đại hội Điện Kremli. Đó là năm 1982, trong thời gian dự lớp học của SEV tại Matxcova. Chẳng là tôi đã xem balet “Hồ thiên nga” tại chính cung điện này. Liên tưởng khác: năm 1964, tôi cũng có dịp vào Đại lễ đường Trung Quốc ở Bắc kinh để xem kịch” Nam phương lai tín” trong đợt tôi dự khảo sát khoa học tại đây.

139. NGƯỜI TỬ TẾ I

Ông là Phó giáo sư, Tiến sĩ y khoa đã về hưu, năm nay cũng U80 như tôi. Tôi chỉ gặp ông trong buổi giải đáp (trên kênh phát thanh JoyFM thôi) cho các thính giả có những câu hỏi về bệnh tật. Ông giảng giải cặn kẽ, nói rất đơn giản những vấn đề khá phức tạp để người nghe hiểu được. Ông ra sức phổ biến kiến thức trên cơ sở kinh nghiệm lâu năm của mình với mong muốn mọi người nghe áp dụng có hiệu quả những điều phổ biến. Ông là bác sĩ Dương Trọng Hiếu, sành cả đông y lẫn tây y.

140. SINH NĂM ĐỂ BẢY

Tưởng là câu nói cửa miệng, thế mà có thật. Năm 1997, 7 em bé của chị Bobbi ở Mỹ ra đời một lúc. Bobbi và anh Kenny thực hiện thụ tinh trong ống nghiệm, Sinh được 7 bé: 4 trai, 3 gái, nặng từ 1,1 đến 1,5kg. Được nhà nước tặng một ngôi nhà 7 buồng ngủ và có vinh dự được gặp Tổng thống đương thời G.W. Bush cơ đấy ! Bây giờ chúng thế nào rồi ? Năm nay đều 18 tuổi, 1 đứa nhập ngũ, 6 đứa vào đại học. Ngoan, biết kiếm tiền thêm để hỗ trợ bố mẹ khi vào đại học.

141. CŨNG LÀ CHUYỆN LẠ !

Ai đời, tại vùng mà xưa nay dân nói là “chiêm khô mùa thối” hiện có nhiều lâu đài tư nhân tiền nghìn tỷ ! Hiện đã có 4 cái lâu đài trắng toát do nước ngoài thiết kế, trông chẳng khác chi Tòa Nhà Trắng bên Mỹ! Chưa hết đâu, hiện đang xây một lâu đài khủng nữa, tổng chi phí lên tới 3000 tỷ đồng cơ đấy. Chẳng hiểu họ là ai, kiếm tiền kiểu gì mà chơi ngông đến như vậy ở cái vùng quê Gia Viễn - Ninh Bình này vậy?

142. TÂM SỰ THÙNG RÁC CÔNG CỘNG

Ban đầu tôi đứng nơi đây
 Xanh dương màu nhựa, tựa cây bên đường
 Ngắm nhìn đường phố thân thương
 Về đêm mấy chị Môi trường thăm nom
 Rác rưởi gọn ghẽ trong hòm
 Nấp đây chặt chẽ đâu còn mùi hôi

Khách qua, thì tiện quá rồi
 Bao bì, giấy má tôi thời đón ngay
 Thế rồi, bỗng tới một ngày
 Thùng không đậy nắp, phô bày rác lên
 Mọi người đổ tiếp lên trên
 Thân tôi bê bết lấm lem một hồi
 Mưa to lại trút xuống rồi
 Nước tràn, ô nhiễm đâu còn là tôi
 Nặng lên, rác lại bốc mùi
 Khiên người qua lại kêu trời, bước nhanh
 Thế là người đẹp “thùng xanh”
 Biến thành phế liệu, thân phanh bãi ngoài
 Tiện đây nhân nhủ mọi người:
 Không có ý thức thì đời mất vui !

143. THÍCH THỂ THAO

Thiện, Thông thích thể thao, thường theo Thọ thi thể thao thuộc thành Thiên Thai. Thiện thường thua, Thông thường thắng. Thọ thưởng Thông. Thiện thấy thế, thờ than:

Thôi thể thì thôi, thể thể thôi
 Thế thể thôi thôi, thể thể thôi
 Thế thể thôi thôi, thôi thôi thể
 Thôi thôi thôi thể, thể thì thôi !
 Thọ thấy thương Thiện, thưởng thêm. Thiện thấy thèn thẹn, thủ thi :” thôi, thôi !”

144. CÂY ĐÀN MANDOLINE I

Ở tuổi U80 mà còn chơi đàn mandoline cũng là chuyện lạ. Thứ đàn này hiếm ở các cửa hàng nhạc cụ. Thế nên, tôi phải vào mạng và phát hiện là chỉ có ở cửa hàng Nhạc Viện Hà Nội. Tôi đến mua liền, giá 50 USD, hàng của Đức. Thế là sau 70 năm tôi mới lại cầm cây đàn quen thuộc. Chẳng là tôi định dạy con cháu ngoại ít nhạc nên mới chịu khó tìm như vậy. Đến nay, lúc buồn tôi đã có cái giải khuây, muốn chơi bài gì thì chơi, Vui đáo để !

145. MỠI CÂY MỠI HOA I

Đó là tên một tập truyện ngắn của tôi. Toàn là chuyện thật của những gia đình tôi quen biết. Tôi cho chính những “khổ chủ” này xem mà họ rất thích. Tôi chỉ kể sự thật, không thêm bớt và thể hiện đúng cảnh ngộ thôi. Để mở đầu tập truyện này, tôi có viết mấy câu thơ:

*Mỗi cây mỗi hoa, chuyện đời người
 Nhà nhà sướng khổ cũng tùy nơi
 Mỗi người cần gắng là hoa đẹp
 Cảnh sắc cuộc đời mới thắm tươi !*

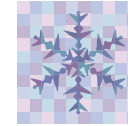
146. ĐỪNG COI THƯỜNG ANH BÉ !

Đây là chuyện bóng đá, Euro 2016. Chẳng ai ngờ đội Iceland qua được vòng bảng và sau đó còn hạ gục Anh ở vòng 1/8 với tỷ số 2-1. Nếu đội Anh ra về với nỗi buồn ghê gớm thì đội Iceland và cả nước này vui đến tột cùng! Ai đời, đội tuyển của một nước có dân số không quá 300 ngàn người lại thắng nước trên 60 triệu dân! Euro năm nay còn nhiều chuyện lạ khác khiến tôi cũng thích thú đấy.

147. BẠN CŨ GẶP LẠI

Bà xã tôi có vẻ ngạc nhiên khi nghe điện thoại. Đó là người bạn 25 năm không gặp. Chưa hết ngạc nhiên thì người bạn đó (cùng học phổ thông thời bao cấp) đã đến nhà tôi. Tay cầm một túi nhỏ, tôi nghĩ rằng bà này chu đáo, lại quà cáp đây. Nhưng không phải. Bà này quảng cáo thuốc cho một công ty đa cấp (Multi Level Marketing). May mà bà xã tôi không mua những thuốc ấy, tuy người bạn quý hóa này quảng cáo rất ghê !

148. TIỀN MẮT TẬT MANG

Cái hồ này xinh xắn, có vẻ đẹp tự nhiên, cây cỏ ven hồ cũng được vun trồng và chăm sóc chu đáo. Đây đã là nơi nhân dân ở gần đến tập thể dục hay dạo chơi về buổi sáng mấy chục năm nay. Gần đây, người ta sửa lại cái hồ, đổ bê tông nền, làm cống, xây bờ kiên cố... khá tốn kém thì cảnh quan tồi tệ đi. Đó là vì lượng nước cho vào hồ quá thấp, mặt thoáng thu hẹp, kể cả cây xanh ven hồ. Thật là tiền mất tật mang !

149. NƠI Ở THÂN QUEN

Bạn hỏi tôi: tại sao anh cứ ở cái căn hộ bao cấp, ít tiện nghi thế mà không kiếm một căn hộ chung cư cao cấp ở cho hoành tráng ? Xin thưa rằng: Căn hộ được phân phối này tuy không rộng, không sang, nhưng tiện cho hai ông bà già sống và trông nhau. Gần chợ, gần nhà con cháu,

gần cơ sở y tế và dễ chịu hơn là quen biết cộng đồng: từ anh xe ôm, chị bán thịt cho đến bà hàng quà !

150. TO ĐỀ LÀM GÌ ?

Bạn có nghe thấy gì không ? Cùm loa phóng thanh đặt tại đầu ngõ kêu quá to, đã làm cho không nghe rõ điều phổ biến mà còn gây ồn, ảnh hưởng đến sức khỏe nhân dân, và sự tập trung làm việc của mấy cơ quan ở gần đó. Ấy vậy mà hàng ngày loa vẫn nheo néo với độ lớn âm thanh vượt quá tiêu chuẩn cho phép về tiếng ồn, mà lại không nghe rõ lời. Ai đi qua cũng bịt tai, lắc đầu lè lưỡi nhưng chẳng biết phản ánh với ai !

151. YẾU ĐIỂM ĐỂ ĐỜI

Hình như đã có lần tôi nhắc đến từ “yếu điểm” và “để đời”. Thế mà đến nay trên cả đài Truyền hình, biên tập viên vẫn nói “yếu điểm” thay vì “điểm yếu” và vẫn không phân biệt “để đời” dung khi nói những sự việc không hay, mà lẽ ra

phải nói lưu danh hay lưu truyền. Tuy nhiên không nên trách người không biết mà trách những người biết mà không nói. Đó là các nhà ngôn ngữ với thái độ mũ ni che tai !

152. MẸ YÊU ƠI !

Mắt mẹ sâu tựa biển xanh
Cài nhìn thấu suốt lòng lành của con
Mẹ cười đâu khác trăng non
Chiều hè quyên rũ vẫn còn lung linh
Vàng dương, ánh nguyệt, kim tinh
Sáng lên dẫn dắt con mình tới nơi
Ghi chặt, lòng mẹ tỏa hơi
Bên người con thấy thanh thoi cuộc đời
Tình yêu mẹ trao cho rồi
Sao mà chê được, đâu thời nhạt phai
Mẹ ơi ! ngay lúc giận hoài
Con vẫn yêu mẹ, lời nào xứng đây ?

*Tác giả dịch bài **Hey Mom** ! cho một Việt kiều ở Mỹ

153. LÀM BÁO

Năm tôi lên mười, theo gia đình tản cư tại Hà Nam, rồi rã nên nghĩ ra là làm một tờ báo, đặt tên là *Vui sống*. Tờ báo này xinh xinh, to đúng

bằng một một tờ giấy phơi đúp, gập lại làm 8 rồi viết vào từng 1/8 trang ấy. Cũng ra được vài tháng, tự đọc, tự khoái thôi. Đến nay, tuy làm kỹ thuật nhưng tôi cũng có thể nhà báo 30 năm, làm Trưởng ban biên tập cho hai tạp chí của ngành xây dựng và cũng được tặng *Huy chương Vì sự nghiệp báo chí* cơ đây !

154. CHỢ DÂN SINH

Cái chợ này chỉ cách nhà tôi không quá 200m. Với hai dãy quán chợ mái lợp tôn đơn giản và sách sẽ, và đủ thứ: thực phẩm, rau quả, hàng quà bánh, quần áo, tạp hóa và cả thuốc tây nữa. Đúng là chợ dân sinh. Tôi và bà xã đã quen với chợ này, quen chỗ mua, quen cả những người bán hàng đáng mến: cô Bé bán rau to đùng, ba chị em cô Diệp xinh xắn bán đủ các thứ thịt, cô Vịnh bán trứng, bà Xuân bán gạo và cả cô Lan bán thuốc tây nữa !...

155. NGƯỜI GIÁM ĐỐC VÔ TƯ

Cứ nhìn thấy năm bản thảo sách của mình chưa in được, tôi càng nhớ anh. Là giám đốc một nhà xuất bản, anh đã tập hợp được một đội ngũ cộng tác viên có trình độ và biết hợp tác tốt. Chẳng thế mà tôi đã xuất bản được 7 ấn phẩm tại đây, 4 cuốn từ điển và 3 sách về ngoại ngữ. Cuộc đời của anh cũng có nhiều sóng gió, nhưng do tính cương trực, vô tư của anh, công việc là trên hết. Chẳng bù bây giờ, người ta chỉ biết làm kinh tế đơn thuần thôi : tôi có tiền bỏ ra đâu mà in được sách ?

156. PHỤC VỤ KHÁCH HÀNG TRÊN HẾT

Thương trường là chỗ cạnh tranh
 Nhưng nên phân biệt rõ ràng điều ni
 Sản phẩm tốt đẹp một khi
 Đảm bảo chất lượng cao vì người mua
 Tuy nhiên, chớ quá tranh đua
 Đi quá giới hạn được thua tiền tài
 Người xưa đâu có nói sai :
 Khi xem Thượng đế là vai khách hàng
 Người mua kẻ bán đàng hoàng
 Thương trường đâu phải chiến trường địch ta
Xin mời tới Cửa hàng nhà

Khôi Nguyên tên ấy ai mà chẳng mê!

- Bài viết tặng Khôi Nguyên Minimart ở gần nhà

157. ĐỊA CHỈ THÂN QUEN

Đó là Phân Viện Puskin ở phố Nguyễn Chí Thanh, cách nhà tôi độ 5 phút đi bộ. Tôi phát hiện ra nơi đây khi đi tìm chỗ đánh máy vì tính tiếng Nga cho cuốn từ điển Đa ngữ Xây dựng của tôi. May mà các anh chị ở Văn phòng tại đây giúp cho việc này, và bản thảo của tôi hoàn thành. Hơn mười năm nay tôi thường lui tới nơi đây, trò chuyện và trao đổi về ngôn ngữ tiếng Nga. Sau này tôi còn viết bài cho tạp chí hàng năm của Phân Viện như một cộng tác viên lâu năm đây!

158. VIỆC CHỜ THỜI ?

Tốt nghiệp đại học Luật mà chẳng xin được việc làm, Trì đành dùng ngay chiếc xe máy của mình

để kiếm tiền vậy. Tôi hay đi xe ôm của Trì bởi cậu thạo đường, có thể chờ đợi lâu mà vẫn vui vẻ. Lâu lâu tôi mới biết cậu là chất nộ của học giả nổi tiếng về tiếng Việt của ta từ hồi đầu thế kỷ 20 với những bản dịch truyện Pháp nổi tiếng. Bây giờ khi đã có hai con, Trì còn phải phụ vợ bán nước mía bên vỉa hè ở gần nhà.

159. QUA KHUNG CỬA SỔ NHÀ TÔI

Là cái view rất đẹp và thay đổi liên tục trong khoảng hai chục năm nay. Ban đầu chỉ có con đường đất chạy qua. Nay đây là con đường đôi thuộc loại đẹp nhất Thủ đô với đường vượt, cầu thép qua đường và các công trình cao ngất ngưởng. Khách sạn Daewoo đã là một công trình đẹp, nay thêm cả cao ốc Lotte hơn 70 tầng. Anh bạn tôi *đã phải thốt lên qua những câu thơ:

Ai có dịp qua lại nơi đây

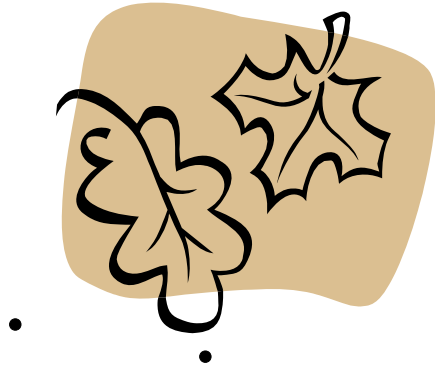
Chẳng thể không nhìn trời ngắm cảnh

Đẹp ngán ngờ trước công trình cửa ngõ

Thêm tự hào yêu quý Thủ đô

- *Nguyễn Thụ-Minh Luật: THƠ VỚI CUỘC ĐỜI

•

• 160. THUỞ BAN ĐẦU

- Đó là tên một tập thơ của tôi, gồm 36 bài, viết rải rác trong khoảng 5 năm về môi tình đầu, hồi những năm tuổi 20. Thơ mộc mạc, ngắn có, dài có, viết từ lòng mình lúc nhớ nhung, khi hạnh phúc, phản ánh đúng một thời trai trẻ. Thế mà gần nửa thế kỷ rồi đây. Thử đọc một bài nào đây xem nhé:

*Thơ ngây làn tóc thả bên vai
Đắm đuối dịu hiền, mắt nhìn ai ?
Ngay đây sao bảo rằng xa cách
Ngồi ngắm em hoài, đợi sớm mai...*

(Bài: Ánh Em- 17/5/1964)

161. CÂY ĐÀN MANDOLINE

Gia chỉ chiếc đàn trên chồng sách của tôi, hỏi :
“Ông chơi cái này à?”. Tôi bảo : “ Chơi từ hồi 8

tuổi cơ, nay già rồi mới mua để dạy con cháu ngoại đây !” Mà khá hiếm, phải đến Nhạc viện Hà Nội mới có đây !. Anh bạn tôi gặt gù bảo: hiếm cả người chơi nữa. Mình biết có một ông cụ râu dài, hay ngồi ghé đá Bờ Hồ chơi thứ này, bọn trẻ xúm quanh đông lắm. Cậu là người thứ hai đây ! Và rồi Gia còn gửi cho tôi một đĩa CD, tấu nhạc bằng đàn Mandoline nữa.

162. KIẾN TRÚC VÀ MÔI SINH

Đó là tên cuốn sách của tôi, do Nhà xuất bản Xây dựng xuất bản năm 2004. Sách được Giải thưởng Kiến trúc Quốc gia năm 2004, (giải Thể loại công trình). Giải này do Hội Kiến trúc sư Việt Nam, Bộ Xây dựng và Bộ Văn hóa Thông tin đồng tổ chức, Sách có 192 trang và 9 chương:

1. Môi quan hệ tay ba
2. Khí hậu nhiệt đới và kiến trúc
3. Sự thích nghi của con người với khí hậu
4. Cơ sở quan trọng của CNH xây dựng
5. Môi trường và xây dựng
6. Môi trường trong nhà
7. Góp phần cải thiện vi khí hậu trong nhà
8. Môi trường trong tương lai
9. Kiến trúc sinh thái

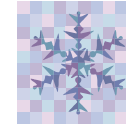

163. KỸ THUẬT ĐỌC NHANH

Tình cờ tôi có xem trên VTV chuyên mục KNS lúc 8g30 sáng ngày 22-4-2016, có giới thiệu về vấn đề “ Kỹ thuật đọc nhanh”. Vị khách mời có giới thiệu đôi điều về vấn đề này. Tôi hoan nghênh nội dung này, vì đó là việc cần thiết để nâng cao tốc độ thu nhận thông tin và nâng cao văn hóa đọc. Chính vì thế mà ngay từ năm 1990 tôi đã viết một cuốn sách chuyên về vấn đề này, có tựa đề:

KỸ THUẬT ĐỌC NHANH (Muốn đọc và hiểu nhanh các sách báo và tài liệu Khoa học kỹ thuật).

Sách này đã được xuất bản 500 bản năm 1991 tại NXB Khoa học & Kỹ thuật, 2000 bản năm 2000 tại NXB Trẻ, 1000 bản năm 2007 tại NXB Từ điển Bách khoa, 700 bản năm 2010 tại NXB Thanh Niên.

164. HÁT BÀI NÀO, NHỚ VĂN CAO ?

BẾN XUÂN vừa ngớt cơn mưa
Làm em liên tưởng NGÀY MÙA năm xưa
Rồi khi tha thân SUỐI MỎ
Sững sờ nhớ tới đôi bờ SÔNG LÔ
LÀNG TÔI có tự bao giờ ?
THU CÔ LIÊU ấy, nỗi BUỒN TÀN THU
Xa rồi, MÙA THU ĐẦU TIÊN
Khi ĐÀN CHIM VIỆT đêm đêm kéo về
Vút lên tiếng sáo đê mê
Tìm yêu muôn thuở, nào nề TRƯƠNG CHI
Em còn tâm tưởng điều gì
THIÊN THAI xứ ấy, hẹn thì lên Tiên

165. TỪ ĐIỂN HỌC

|| k . a g h y u i o n r e o y g a n h e a p l a m
v o g h i a q
+ q u i k o , g / e , n o n g e t u
||

+ 年年回来这里，我们已经有了一本关于这个问题的杂志，承诺发展这个领域，今天有一个丰富的。

Năm năm trở lại đây, chúng ta đã có cả một tạp chí về vấn đề này, hứa hẹn phát triển lĩnh vực này ngày một phong phú.

166. VÀ...HỌC TỪ ĐIỂN

Là học để hiểu ngôn ngữ qua việc tra từ điển. 词海无边，学无止境。字典是我们的好朋友。我们要学会使用字典。字典是我们的好帮手。我们要学会使用字典。

Trong quá khứ đã có người học từ điển theo đúng nghĩa của từ “học”. Ví như cụ Huỳnh Thúc Kháng, học tiếng Pháp qua từ điển Larousse hồi bị tù đày ở Côn Đảo. Nhà văn Vũ Trọng Phụng luôn tra cứu, sử dụng hàng ngày cuốn từ điển Hán –Việt của Đào Duy Anh, đi đâu cũng mang theo. Có thể vì thế mà đồ ai vạch lá tìm sâu, bới ra được một từ Hán-Việt

nào Vũ Trọng Phụng dùng sai đấy! Học từ điển sẽ tránh được cái nạn ghép bừa từ Hán-Việt đấy

167. NHÀ CHO NGƯỜI THU NHẬP THẤP

Thoạt nghe khắp khởi mừng thầm
Phen này mình ở nhà tầng rồi đây !
Ngẫm lại, mặt mới ngày ngày:
Tiền đâu cho đủ trả vay mua nhà ?
Tiền ăn còn chẳng kiếm ra
Tiền con trợ học, tiền bà ốm đau
Cuối cùng, lắm bầm thế này:
Nhà thu nhập thấp vô tay người nào ?

Đúng thế đấy ! Giả thử lương một người trung bình là 5 triệu đồng /tháng mà phải trả tiền mua

một căn hộ xoàng ra cũng phải 500 triệu đồng thì nhịn ăn trong 100 tháng cũng vẫn chưa mua được mà. Ngay ở Mỹ người ta cũng bó tay khi định giải quyết vấn đề “nhà ở xã hội”.

168. LÀM MÔI TRƯỜNG XANH SẠCH ĐẸP

Ông Mậu Dân bị kiện về tội ngang nhiên xây biệt thự trên mảnh đất lưu không trong khu nhà ở tập thể. Ông viết đơn kháng cáo, trong đó có đoạn:” Trước kia, nơi này là bãi rác bần thiu, gây ô nhiễm môi trường, tôi đã tốn công tốn của cải tạo cảnh quan đô thị, mang lại xanh sạch đẹp cho thành phố, đã không khen thưởng tuyên dương, lại kiện cáo là có làm sao ?

169. LẠI THUỞNG !

Đang bận tối mắt tối mũi, vậy mà tiếng nhạc gõ của điện thoại di động làm tôi phải ngừng tay.

Thật là bực mình và vô duyên khi đọc những dòng chữ nhắn tin sau:

Chúc mừng quý khách đã nhận được 04 cơ hội đặc biệt trúng ngay 03 IPHONE 6S1668 mỗi tháng và xe máy PIAGGIO ZIP trị giá 34.000.000đ chung cuộc. Soạn: DK gửi 3165 để tham gia quay thưởng (3000đ/ngày) gia hạn hàng ngày....

Cái trò này cứ tái diễn mãi. Đến bao giờ mới hết cái kiểu câu cá vô duyên này !

170. THƯ GIÃN MỘT CHÚT

KHÔNG ĐƯỢC NGẮT LỜI

Giám đốc bảo trợ lý:

-Tại sao tôi đọc nhầm bài phát biểu ở cuộc họp A sang cuộc họp B mà anh không nhắc ngay?

-Dạ, vì anh đã cấm ngặt không được xen ngang khi anh phát biểu ạ!

PHÒNG XA

Chồng: -Này, sắp đến sinh nhật của anh rồi, nếu ai có hỏi anh tuổi gì thì bảo là tuổi Trâu nhé

Vợ: -Anh tuổi chuột cơ mà?

Chồng:-Thì đã vậy,nhưng phải rút kinh nghiệm chuyện dân gian “Ông huyện thanh liêm”,vì chót nói là tuổi Tý nên chỉ được dân mừng sinh nhật con chuột bằng vàng đầy thôi!

CÙNG HAY CHỮ

-Sắp đến Tết rồi,nhà tôi với nhà bác liền nhau thế này,tội gì phải rào với giậu,cứ để “thông gia“ thế này cho tiện!

-Phải rồi,cửa chính nhà bác và nhà tôi có “môn đăng hộ đối”đâu mà sợ thông công nhỉ?

171. LẠI NÓI VỀ HOA HỒNG TÚ CẦU

Trong mẩu truyện ở tập 1 Truyện 100 chữ tôi đã nhắc tới thứ hoa này khi nhớ tiếc anh Đoàn Ngọc. Mười năm nay, cứ vào hạ tuần tháng 5, cây hoa tú cầu anh tặng tôi lại ra một hay hai bông hoa. Nó như thế nào, xin giới thiệu mấy câu thơ của anh Thụạ, ban tôi thì rõ:

*Cả năm ngủ ngon lành trong đất
Mùa ve kêu, tỉnh giấc chào đời
Thân vươn thẳng, đầu mang tóc đỏ
Một loài hoa mang dáng Mặt trời.*

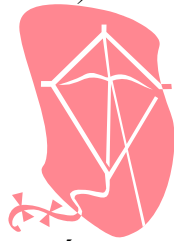

172. MÙA HÈ

Lại phải chịu những ngày dài nóng bỏng
Trong mùa hè khi nắng chói xuyên mây
Có cái gì để so sánh được đây

Với hương sen vương trên hồ thơm ngát
Trong ngày nóng giã nồng hơi ngọt ngọt
Phải vùng lên từ giấc ngủ chẳng xong
Chạy ra phố nơi người đông xe lăm
Đón rạng đông trong bước đi thâm lặng
Trước đêm phim và trò truyện lãnh xãng
Thiêm thiếp ngủ đâu ai cần biết sáng
Đạo từ hồ qua đến mạn thiên văn
Mặt trời lên lại rực sáng ánh vàng
Còn tôi mong cho thời gian trôi mạnh
Đề về nhà , nơi ven biển màu xanh.

(Lược dịch bài Summer)

173. BÚT DANH

Tôi viết bài cho nhiều báo và tạp chí trong và ngoài ngành nên lấy nhiều bút danh. Không muốn phô trương kiến thức mà chỉ muốn bày tỏ ý kiến, quan điểm của mình nên ngoài tên thật (chủ yếu viết bài đúng chuyên môn của mình), tôi có các bút danh khác nhau. Theo xác suất sử dụng, có thể là: Kim Thi, An Ngọc, Tri Tân, Trần Toàn Xương, Ngô Huyền Châu, Ngọc Khánh, NHC, Bình Lãng, Ngọc Uyển...

174. NHƯỢC ĐIỂM CỦA TÔI

Nhược điểm thực sự của tôi là ít chăm sóc bản thân, biểu hiện ở việc chẳng bao giờ nghĩ đến chuyện khám sức khỏe, mặc dù có tiêu chuẩn lập sổ và khám bệnh tại bệnh viện Hữu Nghị. Thế rồi, cách đây 4 năm tôi phải đi khám bệnh cấp cứu tại bệnh viện này khi đột nhiên huyết áp tăng đến 220. Và khi đó tôi phải khám tại khoa “theo yêu cầu” do không có sổ khám bệnh tại đây (!) sau 15 năm nghỉ hưu. Máy cô bác sĩ lắc đầu khi thấy ông già 74 tuổi mà chưa có sổ khám bệnh (!), họ cảnh báo là nguy hiểm đấy, đừng có khinh xuất như vậy, kéo khi tai biến thì hối không kịp.

Băng đi gần 4 năm trời, do ngày nào cũng uống đều một viên thuốc phòng tăng huyết áp nên huyết áp ổn định, sức khỏe bình thường, không đau yếu vặt. Thế nên, sổ khám bệnh vẫn mới tinh. Cho đến một ngày...

175. CHO ĐẾN MỘT NGÀY

Mấy hôm nay tôi đi tiểu khó khăn, và hai ngày sau không thể đái được nữa, tôi mới chịu để bà xã đưa đi bệnh viện Hữu nghị để khám cấp cứu. Và tháo ra cho tôi đến hơn 2 lít nước tiểu. Thế là tôi bị giữ lại bệnh viện để kiểm tra, xét nghiệm tại khoa ngoại để chuẩn bị mổ. Tôi đã nằm tại đây ba tuần, mổ nội soi tuyến tiền liệt và kết quả ổn định sau khi khám lại.

Lần đầu nằm ở nhà thương

Một phòng có đến sáu giường kề nhau

Bệnh nhân đều bạc mái đầu

Tuổi cao, bệnh lắm còn cầu điều chi ?

Ước gì trở lại xuân thì

Sức dài, vai rộng, ai bì được đâu

Một tháng nằm viện, quá lâu

Cả năm như một đêm thâu, trách gì!

176. NGƯỜI XƯA, CẢNH MỚI

Vợ tôi gặp chị sau 48 năm tuyệt vô âm tín. Hồi xưa chị là hàng xóm của tôi và coi tôi như em út trong nhà. Đi chơi đâu chị cũng rù, chăm sóc tôi như ruột thịt. Vợ tôi biết đi xe đạp cũng do chị tập cho. Chị từ bỏ bố mẹ ra ở riêng khi phát hiện ra mình là con nuôi từ lúc sơ sinh. Gặp lại chị, vẫn thế: vui vẻ, chân thực và thân thiện. Chị chẳng dấu giếm gì khi nói về người chồng nghiện rượu đã mất hai mươi năm trước đây, về việc lao động đơn giản và cực nhọc những năm tháng khó khăn. Thế mà chị đã vào tuổi xưa nay hiếm rồi đấy !

177. TỬ SÁCH KIM THI

Ngoài các đã xuất bản tại 10 nhà xuất bản, tác giả còn viết một loại sách mang tên TỬ SÁCH KIM THI với logo con hổ để phổ biến, trao đổi, tặng bạn bè, người thân cũng như các độc giả ưa thích khác :

ĐÔI DÒNG CẢM XÚC* VUI LÀ
CHÍNH*12CON GIÁP*TRUYỆN 100
CHỮ*MÁY VẤN ĐỀ VỀ SINH THÁI KIẾN
TRÚC*SỔ TAY TỪ THÔNG DỤNG HÁN-
VIỆT* NHỮNG CON MÈO NHÀ BÀ EM*ĐỒ
HỌA HIỆN ĐẠI ÂU MỸ*PHONG THỦY LÝ
THUYẾT VÀ THỰC HÀNH*KIẾN TRÚC-
MÁY VẤN ĐỀ CƠ BẢN*NÓI MẠNG BẤT
ĐỘNG SẢN*MỘT SỐ VẤN ĐỀ TỪ ĐIỂN
HỌC VÀ NGÔN NGỮ XÂY DỰNG-KIẾN
TRÚC*MỖI CÂY MỖI HOA*NẠM NHÂN
CỦA KHOA HỌC*TRUYỆN CƯỜI ANH-
MỸ*BIẾN ĐỔI KHÍ HẬU &XÂY
DỤNG*ĐÔI NÉT LỊCH SỬ KIẾN TRÚC HÀ
NỘI*84 NGÀY XA NƯỚC*PHONG THỦY
TGM*PHONG THỦY CÔNG TRÌNH*TỪ
ĐIỂN VIẾT TẮT*THUỞ BAN ĐẦU*ĐÊM
NĂM NĂM Ở*ĐỜI LÀ BIÊN CẢ*TỪ ĐIỂN
DANH NHÂN KIẾN TRÚC-XÂY DỰNG THỂ
GIỚI* TỪ ĐIỂN THUẬT NGỮ VĂN HỌC
NGHỆ THUẬT PHÁP-VIỆT,V.V...

178.VI KHÍ HẬU TRONG NHÀ Ở

Đó là tên một bản thảo viết tay của tôi, tình cờ tìm được sau hơn 50 năm khi tôi soạn tử sách. Đọc mà nhớ lại những năm tháng bắt đầu nghiên cứu vấn đề mới mẻ khi đó. Nào là kết quả quan trắc các yếu tố khí tượng, các chỉ tiêu vệ sinh và sinh lý, vi khí hậu trong các phòng ở có chiều cao khác nhau.Ngoài ra, còn nghiên cứu về thông gió, về vùng dễ chịu, về ảnh hưởng của kiểu nhà tới vi khí hậu phòng. Đề tài thực hiện trong 3 năm 1962-1963-1964 cho kết quả ban đầu, làm cơ sở thực tế cho việc định tiêu chuẩn thiết kế nhà ở về phương diện vi khí hậu.

179. HOA TẾT GIÁP NGỌ 2014

Giáp ngày Tết năm này, ngẫu nhiên tôi gặp lại một người cùng cơ quan cách đây 40 năm. Anh tỏ ra mừng rỡ lắm và bắt taxi đưa tôi lên chợ hoa Nghi Tàm-Quảng Bá để mua hoa. Tôi hơi

ngạc nhiên về sự nhiệt tình của anh, và anh đã mua tặng tôi hai chậu hoa nhỏ: một tulip, một thủy tiên. Cùng với chậu hoa đào của nhà tôi năm đó, tôi ghi lại cảm xúc của mình qua mấy câu sau:

*Hoa đào, tulip với thủy tiên
Đông Tây Kim Cổ kết nên duyên
Hồng, đỏ, trắng ngàn cùng khoe sắc
Hạnh phúc cuộc đời ắt đẹp thêm !*

180. NGƯỜI CHA CỦA NỀN KIẾN TRÚC HIỆN ĐẠI VIỆT NAM

Đó là tiêu đề của bài báo do Linda Mazur viết năm 2015 về kiến trúc sư Nguyễn Cao Luyện. Tác giả giới thiệu KTS từ việc đào tạo, hành nghề, tham gia công tác xã hội đến lúc về hưu. Đoạn sau đây trích nguyên văn:

Năm 1972, ở tuổi 65 thì về hưu. Và từ trái tim, ông thàm nhủ” là cán bộ, ta là người về hưu, nhưng là KTS ta không hề hưu trí”. Ông đã tập trung công sức thiết kế Bảo tàng Cổ vật Nam Định. Và công trình này là công trình đầu tiên về Phong cách Kiến trúc Biểu Hiện ở Việt Nam.

181. VIẾT TẮT TIẾNG VIỆT

Hiện nay, viết tắt tiếng Việt còn tùy tiện, chưa có những quy định, quy ước cụ thể, chưa có nguyên tắc thống nhất. Sử dụng những chữ cái đầu tiên của một số từ trong một cụm từ là cách thường dùng và đơn giản nhất. Nhiều khi trong các văn bản, trên vô tuyến truyền hình mặc nhiên cho là người đọc hiểu được, không có chú thích từ xuất hiện đầu tiên. Ví dụ: CSKH là gì? Bạn có thể hiểu là *cơ sở khoa học, chính sách khoa học* nhưng thực ra lại muốn chỉ *chăm sóc khách hàng*. Vì vậy cần có từ điển viết tắt tiếng Việt.

CSKH

182. BẠN CẢM TINH CON GÌ ?

Con gì mèo bắt không thương
Con gì cây ruộng, lên đường kéo xe
Con gì chúa tể sơn lâm
Con gì chuột thấy là câm miệng liền
Con gì trên mái chùa chiền
Con gì nọc độc gây phiền cho ta
Con gì phi chạy đường xa
Con gì râu vênh khoe ta có sừng
Con gì ẩn thân Ngộ Không
Con gì nằm ẹp trên mâm bàn thờ
Con gì trung thủy không ngờ
Con gì mang tiếng ngu ngơ nhất đời

*Viết cho Đồ vui Tết Giáp Ngọ

183. NGƯỜI KẺ BIÊN

Nghĩ lại, chính tôi cũng không tin có sự trùng hợp lạ kỳ ấy: chính tôi là người kẻ mẫu biên cho 4 trụ sở cơ quan mà tôi đã công tác ở đó. Đầu

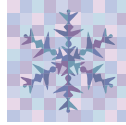
tiên là trụ sở Bộ Kiến Trúc (năm 1961), khi tôi vừa được chuyển ở Việt Trì về, đúng vào lúc xây xong công trình này tại phố Lê Đại Hành. Thứ hai là trụ sở Ủy Ban Kiến thiết Cơ bản nhà nước tại phố Đội Cấn khi cơ quan này mới thành lập (1962), khi đó tôi được chuyển về một Vụ của cơ quan mới đó. Rồi cơ quan này giải tán (1971), tôi chuyển về Viện Khoa học Kỹ thuật Xây dựng của Bộ Xây dựng, rồi đến năm 1979, thành lập lại Ủy Ban Xây dựng Cơ bản Nhà nước, tôi lại về cơ quan này và vẽ biển cho trụ sở chính của cơ quan ở phố Hàng Chuối. Tất cả 4 cái biển này đều bằng đá khắc theo kiểu mà các Văn phòng các cơ quan đã nêu “nhờ” tôi vẽ.

VIỆN KHKT XÂY DỰNG

184. LÀM BÁNH TẾT THỜI BAO CẤP

Bây giờ các cháu tha hồ ăn bánh các loại, có thể tưởng tượng được thời ông bà, bố mẹ mình phải đi làm bánh ăn Tết thế nào không. Bà ngoại cháu phải xếp hàng mua bột mì, đường, trứng theo phiếu, sau đó mang một cái chậu nhựa nhỏ đi làm bánh. Ở một cái sân, người xếp hàng dài, ngồi cho trứng, bột mì, đường vào và tự trộn đánh cho đều. Đến lượt mình thì được nhận mấy thứ đó và ngồi chờ người ta đưa vào lò nướng

bánh. Phải mất khoảng 2-3 giờ chờ đợi mới có bánh. Bánh quy ấy mà !

185. NƠI LÀM BÁO THỨ HAI

Sau năm 14 năm làm báo cho Tạp chí Người Xây dựng thuộc Hội Xây dựng Việt Nam, tôi chuyển sang làm cho tạp chí Nhà thầu và Thị trường Xây dựng của Hiệp hội Nhà thầu Xây dựng Việt Nam (VACC) từ năm 2000 đến 2014. Năm 2010 tôi viết về VACC như sau:

HIỆP lực đồng tâm xây nước nhà
HỘI tụ về đây nâng tầm xa
NHÀ thầu vươn khắp đô thị mới
THẦU sẽ lan xa tận xứ ngoài
XÂY cho xứng đáng lòng mong đợi
DỰNG tháp vinh danh thương hiệu nhà
VIỆT ta phải thắng công trình Việt
NAM Bắc chung sàן Hiệp hội gia

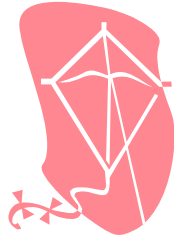

186. CÓ GAN LÀM GIÀU

Tôi vô cùng ngạc nhiên khi VTV4 xuất hiện một chủ tịch Hiệp hội Doanh nghiệp Việt Nam tại CHLB Nga lại là Đ.T. Mấy năm trước tôi đã phục lẫn khi biết cậu ta ăn nên làm ra tại đất nước này, có mấy xưởng sản xuất đồ gia dụng mà công nhân là người Nga. 25 năm trước, cậu ta còn là một nghiên cứu sinh tại trường MIXXI ở Matxcova. Sau khi Liên Xô tan rã, cậu ở lại kinh doanh và phát lên. Tôi tự hào vì Đ.T. có thời là “quân” của tôi, trong một đơn vị nghiên cứu khoa học. Không phục sao được !

187. KHÔNG BIẾT, KHÔNG CÓ LỖI

Đây lại nói về việc sử dụng từ ngữ, nói năng cho đúng. Thật là khó nghe khi trên đài, tivi vẫn nói “tối ưu nhất”, rồi “lễ thượng cờ”. Gần đây khi nói đến “xem tranh”, lại dùng chữ “thưởng lãm” chỉ dành riêng khi nói về vua chúa xưa, v.v. Phải khẳng định đây là những từ dùng sai, ghép bừa bãi yếu tố Hán-Việt. Người dùng không biết nên không có lỗi. Lỗi là ở các nhà ngôn ngữ không vạch ra những sai phạm đó và hướng dẫn người sử dụng cho đúng.

188. CỨ TIẾP TỤC RA ĐI

Chỉ trong khoảng 10 năm nay, nhiều bạn tôi đã ra đi. Mỗi khi nhớ tới các anh, bao nhiêu kỷ niệm vui, buồn ở đâu hiện ra. Anh Toàn, bạn học và cùng công tác; anh Tú, anh Giáo, anh Hạnh cùng tổ học tập ở Bách khoa; anh Hùng bạn học, bạn viết lách với nhau; anh Tiến cùng làm ở Viện Khoa học; anh Ngọc, chị Tuyết công tác cùng TTTT với tôi... Vẫn còn một số bạn thân cao tuổi hơn mình, nhớ đây mà không lui tới được như những năm nào, nghĩ mà giận !

189. TƯỞNG NHỚ VĂN CAO

Đó là bài viết của tôi tại kênh Saigonocean.com về Văn Cao. Từ mười năm nay Tôi đã viết bài này với một tâm thái cảm phục và kính trọng, và bài này cũng được bạn đọc hoan nghênh. Hôm

qua, nhân xem buổi truy tặng nhạc sĩ Văn Cao Huân chương Hồ Chí Minh, được truyền hình trực tiếp, tôi lại càng nhớ tới ông, một nghệ sĩ đa tài cả về âm nhạc, thi ca và họa !

190. MẶT TRÁI CỦA VẤN ĐỀ

Cái hay thì thấy rõ khi áp dụng tiến bộ Khoa học kỹ thuật, song cái không hay, mặt trái sẽ dần phát hiện khi mức độ áp dụng đã khá. Tỉ như áp dụng tin học trong mọi mặt của hoạt động xã hội ngày nay. Không thể phủ nhận các ưu điểm của nó trong thông tin, quản lý, giáo dục và quốc phòng. Tuy nhiên, đã nảy sinh vấn đề như : người dân ít đọc báo giấy, lọt thông tin ở cấp nhà nước, tổn thất ngân hàng vì bọ tin tặc. Đây, cái vụ tin tặc áp dụng Điện toán Đám mây ở Đài Loan vừa rồi, chúng đã cướp trắng toàn bộ số tiền trong máy ATM mà không cần biết số tài khoản của từng thẻ !

191. TRẺ EM THỜI @ II

- Con không cầm, mà con mang về, bà cho con cơ mà !

- Là chai chứ không phải là lọ, bố ạ !

Đây là hai câu nhắc nhở của đứa bé hơn hai tuổi đối với bà và bố nó. Bạn có thể không tin, nhưng thực là như vậy. Con cháu ngoại thứ hai của chúng tôi tinh tế thế đấy; nói chưa sôi nhưng tự hiểu ý nghĩa của từng chữ. Nó còn biết đánh trống lảng, không trả lời câu của người lớn bằng cách cười rũ rượi hay nói những câu băng quơ như: “ tiếng xe máy làm ìn giật cả mình !... ”

192. LÀM XÂY DỰNG

Làm xây dựng nghĩa là quen với gió
 Đội nắng mưa, đưa ngói đỏ lên mây
 Dù lang thang đi hết khắp đó đây
 Vẫn hào hứng vì gây niềm hạnh phúc
 Cho bao người bớt những ngày chui rúc

Nơi xóm nghèo, ổ chuột, phố phường đông
 Làm xây dựng nghĩa là tầm nhìn rộng
 Gắn ngôi nhà với cuộc sống dân lên
 Hòa công trình cùng nhịp đập thiên nhiên
 Tôn cảnh sắc cho mỹ quan đô thị
 Làm xây dựng là việc làm thế kỷ
 Phải tinh nghệ, duy ý chí sao nên
 Những công trình như bia đá không tên
 Sừng sững đó thi gan cùng khí hậu
 Chất lượng xấu chẳng khác gì bản án
 Thế gian này đếm được mấy kỳ quan ?

*Trả lời phỏng vấn của t/c KTVN

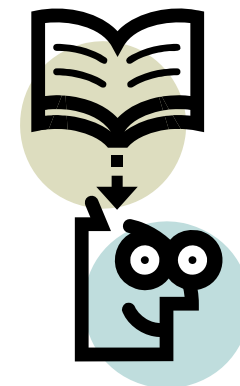
193. TRẺ EM THỜI @III

Vẫn là chuyện bé gái 2 tuổi cháu mình. Một hôm bố đưa sang nhà bà chơi. Nó ngồi trong lòng bố nghe nói chuyện với ông bà. Khi thấy bà cứ hỏi bố về những “tật” xấu của bé, nó tụt xuống đến chỗ ông và hôn ông, miệng nói: “ con yêu ông ! con yêu ông !” Cả nhà ngỡ người, và rồi hiểu ra rằng nó không thích hỏi như thế, đồng thời cảnh báo là “ không thích bà” khi thơm ông. Và rồi em còn trả lời “ không !” khi bố nhắc em thơm bà đấy.

194. BA MƯƠI LĂM NĂM SAU

Năm 1977, anh Phong và tôi viết chung một cuốn sách. Nhưng sách này khi in không có tên tôi ở bìa sách vì nhà xuất bản viện cố tôi không có nghề nghiệp cùng tên với nhà xuất bản (y tế). Anh Phong buồn và an ủi tôi, rồi nói rằng thể nào trong tương lai hai đứa cũng có tên chung trên một cuốn sách. Lời nguyện này được thực hiện sau 35 năm (năm 2012) khi anh Phong và tôi đều ở lứa tuổi U80. Chậm, nhưng vẫn thực hiện được lời nguyện năm nào. Nó thể hiện được tình bạn tốt đẹp của chúng tôi.

195. DÂN KHỦNG

Nghe thì lạ tai, nhưng hiện hữu một số thanh niên thích nổi tiếng tức thì. Họ thích những gì to, to về hình thể và cả âm thanh. Học luyện tập thể dục thể thao để to con, có sức vóc, ra đường các em nể là điều dễ hiểu. Nhưng chạy xe phân khối lớn, rú ga hết cỡ khi qua những chỗ náo nhiệt mới là điều khó hiểu. Chối tai mọi người. Nhưng những anh chàng loại này lại khoái trí vì tiếng ồn do mình phát ra. Tất nhiên chạy quá tốc độ rồi ! Chưa hết, khi hút thuốc lại phải dùng cái bật lửa khổng, mở nắp kêu xoảng một phát, mọi người thất kinh ! Không hiểu loại thanh niên này góp gì được cho đất nước nhi!?

196. NGƯỜI TỬ TẾ II

Ít lâu nay trên Đài truyền hình VTV có chuyên mục “Việc tử tế” nhằm vinh danh những người, việc tốt, phục vụ cộng đồng một cách vô tư. Dù ở hoàn cảnh sống chưa sung túc lắm nhưng họ vẫn bỏ công, bỏ sức ra để chăm sóc và giúp đỡ người nghèo khó, bệnh tật. Chúng ta cũng mừng vì xã hội hôm nay vẫn còn những người tử tế, không phải ai cũng tham lam, độc ác và làm cho người ta mất niềm tin vào cả công lý. Tuy nhiên, nếu ai cũng tuân thủ pháp luật, sống hài hòa với cộng đồng và bớt tham lam đi thì cũng đã là những người tử tế rồi.

197. MỠI CÂY MỠI HOA II

Đó là tên tập truyện ngắn của tôi, viết về những hoàn cảnh gia đình khác nhau. Cách nhìn khách quan, không thêm bớt, nhạo báng hay bình luận gì, với mong mỏi giúp ta thư giãn. Tập truyện này gồm 20 truyện ngắn, được bạn bè hoan nghênh đấy. Trong đó có những truyện tự thuật, những truyện nói về bạn bè và cộng đồng xã hội. Tất cả đều là người thật, việc thật, không thêm bớt để chúng ta cùng suy ngẫm.

198. MÁY VẤN ĐỀ VỀ TỪ ĐIỂN HỌC VÀ BÁCH KHOA THU

Sau quá trình nghiên cứu . biên soạn từ điển trong 40 năm, tôi đã có chút kinh nghiệm với 18 cuốn từ điển các loại (phục vụ ngành xây dựng-kiến trúc và học sinh). Vừa đúng lúc ra đời *Tạp chí Từ điển học & Bách khoa thư* của Viện Hàn Lâm KHXHVN. Tôi được mời tham gia và đã góp 16 bài đăng trong các số từ năm 2010 đến 2013.

Đó là những kinh nghiệm biên soạn, phổ biến thông tin về thành tựu này trên thế giới và những ý kiến đóng góp để vấn đề Từ điển học và Bách khoa thư ngày càng tốt hơn.

199. KỶ LỤC VIỆT NAM

Trên Tạp chí THẾ GIỚI MỚI số 609 ra ngày 1-11-2004 trong chuyên mục “ Kỷ lục Việt Nam” có đăng; “ Người biên soạn nhiều từ điển chuyên ngành khoa học kỹ thuật nhất: kỹ sư Nguyễn Huy Côn, 66 tuổi từng tham gia biên soạn (chủ biên hoặc đồng tác giả) 9 cuốn từ điển song ngữ và từ điển giải thích chuyên ngành xây dựng, có cuốn in ở Nga (1987). Thực ra đến năm 2014 số từ điển này đã tăng gấp đôi với 18 cuốn các loại !

200. PHẦN THƯỞNG CAO QUÝ

Hôm ấy tôi mệt, đang nằm ngủ thiếp đi thì chuông điện thoại reo. Đầu dây bên kia là một giọng nói trẻ và lạ. Người thanh niên này xin lỗi rằng đã mạo muội gọi điện thế này. Cậu ta hỏi thăm sức khỏe tôi, rất mừng rỡ gặp tôi trên điện thoại và tự giới thiệu là sinh viên sắp ra trường Đại học Xây dựng, xin chúc *thầy* luôn mạnh mẽ viết cho chúng em những cuốn sách bổ ích như *thầy* vẫn viết bấy lâu. Qua cú phôn của người không quen biết, tôi cảm thấy được nhận một phần thưởng cao quý, còn hơn giải thưởng quốc gia tôi nhận cách đây tám năm !

mục lục

(tập 2: từ 101-200)

Ba mươi lăm năm sau	194
Bài diễn văn hay	105
Bạn cầm tinh con gì ?	182
Bạn cũ gặp lại	147
Biến đổi khí hậu	126
Bút danh	173
♥	
Cần chống ồn đô thị	116
Cây đàn mandoline I	144
Cây đàn mandoline II	161
Cho đến một ngày	175
Chợ dân sinh	154
Có tiền là có sách	132
Con mèo nhà bà em	119
Cô gái tiên tỷ	183

Cũng là chuyện lạ 141

Cứ tiếp tục ra đi 188

Dân khùng 195

Đã sáu mươi năm 129

Đêm năm năm ở 106

Đội nào thắng cũng được 123

Đừng coi thường anh bé ! 146

Giày dép còn có số nữa là 121

Hát bài nào, nhớ Văn Cao ? 164

Hoa tết Giáp Ngọ 2014 179

Hồi ức lúc tuổi già 137

Kẻ sĩ thời nay 118

Không biết, không có lỗi 187

Kiến trúc và Môi sinh 162

Kỷ lục Việt Nam 199

Kỹ thuật đọc nhanh 163

Lại cải lùi 101

Lại nói về hóa hồng tú cầu 171

Lại thưởng ! 169

Làm báo 153

Làm bánh Tết thời bao cấp 184

Làm môi trường xanh sạch đẹp 168

Làm xây dựng 192

Lão và non 122

Lễ hội ! SOS 117

Lên đỉnh ` 125

Mặt trái của vấn đề 190

Mấy vấn đề về Từ điển học và Bách khoa thư 198

Mẹ yêu ơi ! 152

Mỗi cây mỗi hoa I 145

Mỗi cây mỗi hoa II 197

Một kiêu thương con 104

Một thoáng ký ức 138

Mùa hè 172

Nếu đúng là như vậy 127

Người bạn vong niên

Người cha của nền kiến trúc hiện đại Việt Nam 180

Người giám đốc vô tư 155

Người hâm mộ 115

Người kẻ biển 183

Người trồng hoa 107

Người tử tế I 139

Người tử tế II 196

Người xưa, cảnh mới 176

Nhà cho người thu nhập thấp 167

Nhằm thì chuồn thôi 131

Nhiều sự ngẫu nhiên 109

Nhớ bạn hiền 111

Nhược điểm của tôi 174

Nỗi buồn học giả 130

Nơi làm báo thứ hai 185

Nơi ở thân quen 149
Nương chôn của thiên 135

Phần thưởng cao quý 200
Phép phẫu tượng 112
Phục vụ khách hàng trên hết 156

Ưng xử sở nhà tôi 159

R

Saigonocean.com 110
Sinh năm đẻ bầy 140

Tạp chí Người Xây dựng 30 năm 134
Tâm sự thùng rác công cộng 142
Thăm hỏi 114
Thích thể thao' 143
Thư giãn một chút 170
Thuở ban đầu 160
Tiền mất tật mang 148
Trẻ em thời @ I 108
Trẻ em thời @ II 191
Trẻ em thời @ III 193
To đề làm gì ? 150
Tủ sách Kim Thi 177
Tuổi già 113
Từ điển học 165

Tưởng nhớ Văn Cao 189

U80 trước thêm Xuân Bính Thân 128

Và...học từ điển 166
Vất ngang hai thế kỷ 120
Về vườn 124
Vi khí hậu trong nhà ở
Việc chờ thời ? 158
Viết tắt tiếng Việt 181

Xây dựng nông thôn mới 102

Yếu điểm để đời 151

-

 20 17 16
 # 000 2

ĐÔI DÒNG CẢM XÚC* VUI LÀ CHÍNH*12CON GIẤP*TRUYỆN
 100 CHỮ*MẤY VẤN ĐỀ VỀ SINH THÁI KIẾN TRÚC*SỔ TAY TỪ
 THÔNG DỤNG HÁN-VIỆT* NHỮNG CON MÈO NHÀ BÀ EM*ĐỒ
 HỌA HIỆN ĐẠI ÂU MỸ*PHONG THỦY LÝ THUYẾT VÀ THỰC
 HÀNH*KIẾN TRÚC-MẤY VẤN ĐỀ CƠ BẢN*NỐI MẠNG BẮT
 ĐỘNG SẢN*MỘT SỐ VẤN ĐỀ TỪ ĐIỂN HỌC VÀ NGÔN NGỮ
 XÂY DỰNG-KIẾN TRÚC*MỖI CÂY MỖI HOA*NẠN NHÂN CỦA
 KHOA HỌC*TRUYỆN CƯỜI ANH-MỸ*BIẾN ĐỔI KHÍ HẬU &XÂY
 DỰNG*ĐÔI NÉT LỊCH SỬ KIẾN TRÚC HÀ NỘI*84 NGÀY XA
 NƯỚC*PHONG THỦY TGM*PHONG THỦY CÔNG TRÌNH*TỪ
 ĐIỂN VIẾT TẮT*THUỞ BAN ĐẦU*ĐÊM NẢM NĂM Ở*ĐỜI LÀ
 BIỂN CẢ*TỪ ĐIỂN DANH NHÂN KIẾN TRUC-XÂY DỰNG THẾ
 GIỚI* TỪ ĐIỂN THUẬT NGỮ VĂN HỌC NGHỆ THUẬT PHÁP-
 VIỆT,V.V...

kt 36

TỦ SÁCH

